

Karel Koblík, Václav Hošťal, Adolf Fejfar, Jan Čermák (i. 28), Jaroslav Matouš,
Jan Nýdrle ml., Karel Mejsnar, Jan Zahradník, Jan Šir, Josef Šimek i. 19,
Josef Fejfar, Fr. Vágenknecht, Frant. Dufek, Josef Materna, Hynek Firaško,
Sucharda, Jg. Ulbr, Ant. Knap, Václav Fauchman, Ignác Sucharda,
Plecháč (i. 22), Josef Čermák (i. 108), Samek a Štoklas, Kladník Jos. Vágenknecht,
Hladínek 37, Plichla Jan, Koblík Ant., Sedláček, Preisler Jos. z. 1881
V tomto měsíci upravena i spotřeba mouky. Oznámeno to tím, že není
možno přidělovati tolik mouky pšeničné jako dosud a že bude nutno upo-
sábiti i mouky ječné.

V měsíci červnu 1916 vydány byly zvláštní předávkové listky cukerné pro
získování ovoce. Platily jen v měsíci červnu až včetně září a podiny
musely o ně výslovně žádati. Domácnosti se 3 osobami včetně měly ná-
rok na předávkový lístek znejví na 4 kg, domácnosti se 4mi osobami na 5 kg
a domácnosti s 5ti i více osobami na 6 kg.

Ku konci měsíce června nařízeno dodati určitý počet kusů dobytka.
Dodávka tato byla od této doby pro každý jednotlivý měsíc předpisována
stanovenými směrnými cenami pro jakýmkoli množství dobytka.

Jelikož se očekávalo, že po 15. srpnu bude nově upraveno mlékářství, nařídilo
ok. okr. hejtmantství, aby mlékářské výkazy vystavovací byly jen na takové množství
stří obilí, které stačí na zajištění po dobu nejvíce 4 týdnů. Nařízením tímto
následovalo ihnat druhé, že mlýny, které melou pro válečný obilní ústav,
nesmějí přijímati mletí, sou kromě.

Výřah

a nařízení ok. místodržitelství pro Král. Českí ze dne 10. srpna 1916 č. 169.640
§ 1. Mlýny smějí pro přístřeží obilí vymělati chleboviny (žit, pšenici a s výhradou
všeobecného úředního zmocnění ječmen) jen dle míry zvláštních povolení
mletí (mleších výkazů) a šrotovati žadim (pšenici, žit, ječmen, oves, vik-
jen dle míry zvláštních povolení k šrotování.

§ 4. Platnost mlečích a šrotovních výkazů trvá nejvíce 40 dnů počítaje ode dne
vyhotovení. Polit. úřad okresní může tuto lhůtu snížit až na 20 dnů.

§ 5. Na základě platného mlečích nebo šrotovních výkazů smí býti melivo
nebo zboží k šrotování určité dodáno do mlýna a tam převzato toliko jedi-
ným rázem. Do mlýna dodané melivo nebo zboží k šrotování určité musí
vždy býti úplně kryto průvodním výkazem mlečím nebo šrotovním; pro-
zatímne uschovávaní zboží ve mlýně bez výkazu je nepřípustné.

§ 7. Přistřeží obilí nesmějí dáti více chleboviny, semlíti než jsou oprávněni
spotřebovati ku své výživě v době 60 dnů. Polit. úřad okresní může tuto
dobu spotřebu zmenšiti až na 30 dnů.

§ 17. Nejvyšší výměra odměny za mletí stanoví se u pšenice a ječmene částkou

K 320 a určitá částkou K 280, nejvyšší výměna odměny za šrotování bez rozdílu částkou K 150 za metr. cent. Procento rozprašku nesmí převyšovati při semlánu 3%, při šrotování 2%. Odměňování mlýnů namátkou přeměňování mlýnů náři určitěho % množství daného K semletí nebo šrotování, tak zvané „mlétí za měření“, jest zapovězeno.

§ 18. Namátkou mlýny jsou povinny promílati pšenici a žito nejméně až do 78%, ječmen nejméně až do 70%.

Od 15. září upraven byl obchod tuky a vydány listky na tuky a) všeobecné a b) listky na m. d. s. l.

Ve dnech 12. a 13. července proveden dím od domu soupis mosazného, měděného, zinkového a j. nádobí, zlatěti mosaz. hmoždířů.

Dne 17. července nastoupil vojens. sluzbu rot. Ignác Vinar u c. k. pěšího pl. č. 74. Tíže byl churav a později subarbitrován.

Dne 28. července nastoupil sluzbu v Poli u c. k. náměrníka Jan Čermák, jemu se nechal aktivovati na 4 léta. u náměrníka v Pulji, nyníš. Jugoslavie.

Dne 1. srpna nastoupili činnou sluzbu u c. k. zeměbr. pl. č. 11. odvedenci: Jaroslav Matouš a Vojtěch Zahradník.

Dne 28. srpna pak Frant. Dufek u c. k. p. p. 74 a Karel Mejnar, Frant. Vagenknecht, Jan Zahradník u c. k. zeměbr. pl. č. 11.

Dle stavu ze dne 10. září 1916 byl opět proveden soupis dobytka.

Aby organizování bylo zásobování obyvatelstva bramborami, bylo nutno sestaviti zásobovací, raoprativocí a dodávací plán do 15. září 1916.

Denní kvota spotřební u venkovského obyvatelstva počítána na 490g, u městského 300g a pro osoby těžce pracující 500g. Pro potřebu k sázení počítáno 20g na 1 ha. Ke krmení nesmělo býti spotřebováno více, než v normálních dobách. Definitivní výkaz platil od 15. září 1916 do 1. dubna 1917.

Ku konci měs. září předepsána byla dodávka brambor.

Dne 7. října 1916 pořádán byl Obětí den ve prospěch píče o invalidy, píče o tuberkulosní a pro vojenský vdovský a sirotčí fond. Školní děti provedly dím od domu sbírku, která vynesla 26 K, je ihned čekem pošt. spořitelny do Vídně zaslány byly.

V polovině měsíce října provedeno nové zjištění potřeby mouky dle těchto zásad: Osoby těžce pracující odkázané na chlebové listky a mající nárok na 300g mouky činiti mohou nejvýše 20-25% všeho obyvatelstva na chlebové listky odkázaného. Počet osob samozásobitelů s nárokem na 300g denně nemá přesahovati 50% celkového počtu samozásobitelů.

Ostatní mají nárok na 240g.

Féto c. k. místodržitelství uložilo c. k. okresním hejmanství dodávku sena

a slámy, rozepsalo ok. hejtmanství ke konce října na jednotlivé obce.

Dne 18. října naukoval Jz. Sucharda a Josef Floráček, již byl zase dne 21. října puštěn.

Místodržitelským nařízením ze dne 24. září č. 238. 240 (což ok. hejtmanství oznámilo v Úst. Věstníku dne 11. října) ustanoveno:

Pěstitelé obilí, kteří mají ječmen vstavní, skliane, smíjí dále semláti uslechlé obilí (pšenice a žito) vždy jen nejvýše $\frac{3}{5}$ přípustného celkového spotřebního množství obilí. Nejméně $\frac{2}{5}$ této potřeby mají současně hraditi ječmenem.

Dne 3. listopadu nastoupili službu vojenskou ti domobranci, kteří ji měli skutečně nastoupiti 2. října a sice Jan Firaško č. 54, Ant. Plocháč a Václav Fauchman. Již byl dne 11. listopadu subarbitrován a propuštěn.

Dne 16. listopadu nastoupili službu vojenskou domobranci narození r. 1890-1892 a r. 1880-1884: Václav Kostál u p. 74, Adolf Fejfar u ek. pol. dělostřelctva, Jan Nýdole u ek. p. 74, Klynek Firaško u ek. kř. dělostřel., Josef Čumák.

Rekvizice dobytka. Aby rekvizice jatečního dobytka zdárně mohla býti provedena, ustanovuje se v náskladě místodrž. výnosu ze dne 12. října 1916 č. 245. 361 starosta obce za důvěrníka pro opatřování dobytka v obci. Důvěrník má sepsati dvojmo veškeré držitele, již dobytek jatečný dobrovolně nabízejí a dobytek jimí nabízený. Dále má dle hospodářských poměrů v obci zjistiti další dobytek obytný a rapovati. Jedem seznam zaslati jest c. k. ok. hejtmanství; druhý seznam jest dostavivšímu se legitimovanému zástupci k vzhlednutí předložiti, kterýž pak ze zapsaného tu dobytka vybere kusy jatečné ve množství dříve okresní komisi obci předkázaném. Na měsíc listopad má naše obec dodati 4 kusy, pro měsíc prosince 5 kusů jatečního dobytka.

Truchlivá zvěst došla do všech končin našeho mocnářství, že Jeho cis. a král. Apoštolské Veličenstvo náš nejmilostivější mocnář František Josef I. zesnul v Řámu v Schönbrunně v úterý dne 21. listopadu 1916 o 9 hod. večerní. Veškeré obyvatelstvo v tichém bolu kuchtě nad rakví milovaného císaře a krále našeho a s vděčnými vzpomínkami na požehnanou vládu zesnulého vladaře pojí se v hlubokém smutku k milionům věrných poddaných Nejvyššího našeho panovnického rodu. Smuteční služby boží konány byly dne 30. listopadu a 2. prosince.

Jehož dne 21. listopadu 1916 nastoupil na zemřelý trůn svých předků nový panovník Jeho Veličenstvo císař a král Karel I. Jež dlouhá léta ku blahu a štěstí všech zemí a národů vládl nad vítězným Rakouskem!

Na Vše Svate, kdy je u nás pout, chtěla mládež omladina u Martinu taneční zábavu, která však pro odpor p. farářův povolena nebyla. Na to dne 4. listopadu objeven byl na okraji jedné vyhlášky na oznamovací tabuli obecní nápis psaný inkoustem v tužkou: 'farář bude bit.' Když se o tom p. starosta Douděl, sňal vyhlášku, sníž a p. farářem odebrali se na c.k. okresní hejtmanské, kde udali, že vyhláška ona napsal některý z místních studentů, kteří o taneční zábavu se zajímali a dodali, že studenti oni jsou členy místního Sokola; že docházejí do hostince u Martinu, říd. učitel se tam také chodí a že je proti faráři propouzí, tak dle toho že dospělá u nás tak zvaná sokolská výchova. Při tom udali na říd. učitele, že je starostou Sokola, že dne 2. prosince 1915 nevyvěsil praporek, že dne 18. srpna 1916 vyvěsil praporek pozdě, jednu neděli v měsíci říjnu že děti nezpívaly v kostele hymny a že zanedbává dozor nad dětmi v kostele.

Odpoledne 4. listop. dostavil se p. starosta obce se 2. četnickými strážmistry do školní budovy, aby jim říd. učitel jakožto starosta Sokola vydal veškeré psané knihy sokolské. Dne 6. listopadu ráno přišel do školy c.k. okresní ^{školní} inspektor na inspekci. Po skončení inspekce přičel udání výše uvedené a podepsaná p. starostou a farářem a zavedl se říd. výslech.

V následku tohoto udání starostova a farářova byl říd. učitel c.k. okresním hejtm. oznámen c.k. divisijskému soudu vojenskému v Josefově pro podězírné urážky Jeho Veličenstva a c.k. okresní školní radou ze dne 14. listop. pro čas soudního a příslušného disciplinárního vyšetřování od vyučování a správy školy suspendován.

C.k. vojenský soud zavedl proti říd. uč. vyšetřování dle §. 65a trestního zák. Výslech konán byl dne 19. listopadu na obecním úřadě p. c.k. vojenským auditorem nadporučíkem Hásparem.

Dne 21. listopadu domčen byl starostovi Sokola výměř c.k. okres. hejtmanský: C.k. místodržitelství v Praze výnosem ze dne 15. listopadu 1916 č. 34. 386 v náklade §. 20. a §. 24. zákona ze dne 5. listopadu 1867. č. 134 ř. z. rozpuštělo tělocvičnou jednotku Sokol v Levínské Olešnici, poněvadž se tento dle svých stanov nepolitický spolek zabýval politikou a to k přisobem, jenž odporuje zájmům státu. Tím přetročil tento spolek svůj stanovami určený obor působnosti a nevyhovuje více podmínkám svého právního trvání. Z tohoto rozhodnutí lze se odvolati k c.k. ministerstvu vnitra, odvolání bylo by třeba 60 dnů podati u c.k. místodržitelství v Praze.

C.k. okresní hejtm.
Kozlanský.

Na to nářadí tělocvičnická knihovna přejata do opatrování obecním úřadem a uložena dne 5. prosince u starosty p. J. Pláče.

Više 20/4. 1923

Anton Šturm,
okresní škol. inspektor

Na místo pana říd. učitele Ignáce Krause dočasně suspendovaného ustanoven byl Petr Jancík rodák z Osbroměře. Působil jako zástupce říd. učitele od 15. listopadu 1916 do 16. dubna 1917. Tehož dne nastoupil službu jako voják kmeňbraneckého pluku č. 11 v Soproni. Po něm stal se zástupcem říd. učitele Václav Kavka, učitel z Nové Páky. Působil v Levíně do konce školního roku. Po něm řídila školu mladá učitelka Marie Bajerová. Vyučováno bylo polodenně a od poloviny prosince přestalo se vůbec vyučovati pro nedostatek uhlí. Vyučování pravidelné celodenní nastalo seprve 11. března 1918, kdy pan řídící Ignác Kraus ujal se opět správy školy. Celých 16 měsíců to trvalo, než shledáno bylo, že je nevinen a že nevyvěšením černožlutého praporu urážky císaře se nedopustil. Co po celý ten čas prožil bersenných nocí v trapné nejistotě. Šestím ještě bylo pro něho, že vyšetřování vedl uznalý vojenský důstojník. Jak snadno státi se mohlo, že by byl uznán vinným, že by byl odsouzen, uvězněn a tím úřadu učitelského zbaven, jako se stalo mnohým jiným. Po ten celý čas vypláceno mu bylo služné, zvýšení služného a funkční přídavek pouze dvě třetiny totiž 2000 korun ročních, pak $\frac{2}{3}$ zatimního přídavku ročních 480 korun a $\frac{2}{3}$ l. zv. dražobního přídavku ročních 53 K 33 h. Dne 11. března 1918 seprve vyplácen mu byl zbytek a od té doby měl již plné služné.

Na dva původce těchto útrap podal pan Kraus v říjnu 1917 žalobu k c. k. okresnímu soudu v Nové Pace. Žalování došlo dne 23. října 1917. Tu však došlo k smírnému narovnání. Pan Kraus vstal svoji žalobu na P. Františka Plichtu, faráře a Ignáce Piláře, tehdejšího starostu (čís. jednací 21 303/17) zpět, když oba prohlásili, že se průběhem křesťanského řízení přesvědčili, že dne 2. prosince 1915 oslava školní, jak uvedeno je v pamětní knize školy v Levínské Olešnici se skutečně konala. Proto že běřou svoje oznámení podané c. k. okresní školní radě zpět, řádají jej o prominutí, když zavázali se zaplatiti dobrovolnou pokutu P. Plichta 5 korun a Ignác Pilář 50 korun.

Život obyvatelstva v letech 1914-1918.

Trudný byl život obyvatelstva v těchto letech. Co platný byly každodenní vítězné úpravy z bojiště ruského, francouzského, selského a italského, když nedostatek všeho byl den ode větší. Peníze pomalu přestávaly mítí cenu. Řemeslník, dělník, obchodník

za svou práci místo peněz chtěli obilí, mouku, brambory, mléko, maslo a p. Lístky dávány byly pomalu na všechno.

Dávaly se chleбенky, moučenkы, cukřenky, lučenkы, masenkы, babacenkы a jiné ... enky. Lístky byly, ale mnohdy nic jiného. Chudší lidé a i lakovi, kteří dříve žili v poměrném blahobytu, časem křivali hlad. Ještě nejlépe vedlo se za války větším i středním rolníkům, kteří nejen že sami byli chráněni před nedostatkem, ale mohli i sřadajícím spoluobčanům ze své sklizně obilí odprodat.

Ušsem i tu přeházkou byly značně dodávky pro erár za maximální naměřené ceny a časté úřední prohlídky zásob obilí a výrobků mlynských v rolnických usedlostech. Chléb, který byl prodáván na lístky, nebyl k jídlu a byl černý jako hlína. A ještě by bývali lidé rádi, kdyby ho bylo aspoň dost. Rolníci dávali si do mlyni obilí semlíti tajně. Jechdávalo se do mlyna někdy i v čase nocním. Z daleka z hor obyvatelé české i německé národnosti přicházeli k rolníkům, by jim prodali trochu žita nebo pšenice. Někteří rolníci byli dosti uznalí, prodali žití za snesitelnou cenu, ale byli též lakovi, kteří nesnázi a lisně bližního vyuzili a řádali ceny přemrštěné. Kufující byl tu úplně bezbranný a zaplatil, co se mu diklovalo. Převážení obilí domi bylo spojeno s velikým nebezpečím. Cestou mohl člověka nesoucího klumok s obilím zastaviti četník a obilí draze za bez placené zabaviti. Též ve vlacích bývaly přísné prohlídky zvláště u lidí z cizích okresů. Před žněmi za metrický cent žita nebo pšenice bylo možno ubržit 800 korun i více. Mouka na lístky dostávala se bílá jen málokdy, častěji černá, někdy i docela řádná.

Cukru býval veliký nedostatek. Lidé připravovali z cukrovky sirup jako náhradu za cukr. Maslo i sádlo zdražovalo se den ode dne. Maso bylo na prodej jen někdy a tu řeznické krámy byly téměř obléhány. V hostincích od podzimů r. 1916 neměli piva; místo něj prodávalo se vino a limonáda. Též o svitvo byla nouze. Ostatně neměl ani kdo v hostinci piti, poněvadž od 18ti do 50ti let všechno bylo na vojně a doma zbyly pouze ženy, děti a starci. Často bylo viděti ženu, která na poli orala, vláčela, s koněm jechdila. Kufákům tabáku a cigaret rovněž nastaly zlé časy. Začalo to asi druhým rokem války a potrvalo nějaký čas i po převratu. Tabák i

doušničky dostávaly se na tabačinky jednou za měsíc a bylo toho asi tolik, že mírnému kuřákovi stačilo to sosa na týden. Proto kouřily se usušené listy májinky vonné, řešňové, višňové, růžové, jahodníkové a jiné. V zahradkách pěstoval se tabák a všelijak se doma připravoval. Ovšem tabáku z továrny se to ani zdaleka rovnat nemohlo.

Přeložení
Ig. Krause a
Fr. Hylmara z
příčin služebních.

C. k. zemská školní rada výnosem ze dne 29. května 1918 čís. 33105. přeložila pana Ignáce Krause z příčin služebních do Lukavce u Horic a Františka Hylmara, def. říd. učitele z Lukavce do Levínské Vesnice. Výlohy stěhovací byly oběma nahrazeny. Oba nastoupili školní službu dne 1. září 1918.

Oslava zřízení státu československého.

Dne 29. října 1918 dopoledne došla do obce zpráva, že prohlášena byla samostatná republika československá. Na školní budově ihned vypěšen byl praporek běločervený. Obrazy císařů rakouských odstraněny ze třídy i z chodby. Učitelstvo i občanstvo odpoledne ve značném množství šlo do Nové Páky. Tam konal se slavnostní průvod ze silnice od nádraží na náměstí. Na náměstí novopackém 4 řečníci MUDr. Václav Matys,

Dr. Oskar Butler, profesor, Frant. Jirutka, učitel a J. Široký nadšeně oslavovali mladou republiku.

Ve zdejší obci konala se slavnost dne 3. listopadu. Děti stromáků dily se před školní budovou. Okna ozdobena byla trojbarevnými praporečky. Každé dítě obdrželo malý praporeček. Průvod vyšel od školní budovy. Napřed šly ve čtverstupu školní děti, za nimi sokolové, hasiči, obecní zastupitelstvo, děvčata v národních krojích a ostatní občanstvo. Průvod ubíral se přes vesnici a vrátil se zase zpět ke školní budově.

U školní budovy nejprv přednesl básně „Československá legie“ pan Rudolf Zwieger, správce školy ze Žďáru. Pak následovala velmi zajímavá přednáška pana profesora dra Oskara Buttra. Řečník vylíčil řádění vídeňské buržoazie, pak s radosným nadšením prohlásil, že osvobozený náš národ skoro po třech stoletích zase může volně dýchat. Vylíčil zásluhy pana profesora T. G. Masaryka a presidenta amerického Wilsona o naší státní samostatnost. Uvědomil vzpomenu

i ostatních dohodových spojenců. Slavnou budoucnost předpovídal chrabře Jugoslavií a nově zřízenému Polsku. Projevil naději, že i nešťastně rozhárané Rusko opět sjednocené zaskví se v nové slávě. Po přednášce zapívány byly obě národní hymny, průvod ubíral se k hostinci Martinovu, kdež se rozcěl.

Zasazení čtyř pamětních lípek.

V pátek dne 8. listopadu 1918 po 298 letech od nešťastné katastrofy bělohorské shromáždily se děti ve II. třídě k významné slavnosti. Nejprve přednášeny byly vlastenecké básně. Říd. učitel vylicil průběh nešťastné bitvy na pláni bělohorské, popravu 27 pamí českých a řádní Lichtensteinů, Fluertů a Maradasů. Připomínal, že i Rusové, Srbové a Poláci zažili podobných neštěstí. K konci připomenul dětem, by ve vděčné paměti podržely naše hrdiny, chrabře vojíny našich legií, kteří s odvahou neslýchanou bojovali v daleké Sibiři, na francouzských, italských a sibiřských bojištích proti odvěkému nepříteli.

Odpoledne na Věselce zasazeny byly čtyři pamětní lípky: česká, moravská, slezská a slovenská.

Žemská školní rada v Praze vydala dne 30. října 1918 výnos, jímž nařizovalo se, by disciplinární vyšetřování politické povahy u učitelů bylo ihned zastaveno, vyšetřovaný by na svůj úřad učitelský bez prodlení byl uveden a pokud potrestání nabylo moci práva, by podán byl návrh na rehabilitaci. Pan řídící Kraus vybidnul byl některými sousedy, aby si u školních úřadů vymohl, aby se mohl navrátiti zase na své bývalé místo. Rovněž i okresní školní rada novopacká poslala mu dotaz, zdali by nechtěl zpět do Levínské Olešnice. Pan Kraus sousedům řekl, že již zůstane v Lukavci a okresní školní radě vůbec neodpověděl.

Tělocvičná jednota „Sokol“

Prxo po prohlášení samostatnosti československé republiky dostala tělocvičná jednota „Sokol“ přípis od politické správy v Nové Pace, že její jmění a inventář se jí zase vrací. Zároveň vyřván byl zdiš

„Sokol“ tělocvičnou jednotou novopackou, by znovu zahájena činnost spolku. Tehdejší pan starosta Ignác Pilarš ochotně vydal veškerý inventář „Sokola“ a dne 10. listopadu 1918 konána byla valná hromada v hostinci u Martinců. Za členy přihlásilo se 35 bratrů a 13 sester. Starostou zvolen br. Ant. Tejfar, místostarostou br. Hynek Goll, jednatelem br. Václav Haluš, pokladníkem br. Frant. Hylmar, náčelníkem br. Jan Laxák.

Zasazení pamětní lípy svobody.

Dne 13. dubna 1919 zasazena byla pamětní lípa svobody na rozcestí mezi školou a farou. Přivodu od Martinčova hostince zúčastnili se sokolové, sokolský dorost, hasiči, dívky v národních krojích, školní dívky a značné množství občerstva. Pan učitel Josef Kovanda promluvil o významu naší národní svobody a vybidl mládež, by nově zasazenou lípku svobody pečlivě opatrovala a zasazení její jako hvězdy a památnou upomínku vždy na paměti podržela.

Obecní volby dne 21. června 1919.

Předsedou volební komise byl P. Frant. Nichta, duchovní správce, náměstkem Hynek Goll, rolník, důvěrníky Václav Haluš, Josef Kovanda, učitel, Antonín Čermák, Frant. Dufek, Josef Kosiál a Ignác Sucharda.

Rep. strana československého venkova dostala 229 hlasů (51%) a získala sudix 8 mandátů. Zvoleni byli: Václav Haluš, č. 152, Ant. Tejfar, rolník č. 84, Hynek Goll, rolník č. 99, Jan Chrást, rolník č. 46, Ant. Čermák, rolník č. 101, Josef Zahradník, chalupník č. 35, Ignác Vinar, rolník č. 106 a Josef Čermák, rolník č. 78.

Strana lidová (klerikální) dostala 219 hlasů (49%) a získala 7 mandátů.

Volba starosty, náměška a radních konala se dne 3. července 1919. Jako zástupce dohlédacího úřadu přítomen byl Dr. Glanz komisař z Nové Paky. Volbu řídil Josef Čermák č. 78. Starostou zvolen Hynek Goll, rolník, který obdržel 7 hlasů z osmi hlasů příslušníků strany agrární. Strana lidová prohlásila, že činí nárok na úřad náměška. Odevzdáno bylo 7 lístků a tu obdržel Josef Jiráško č. 57, 4 hlasy, Ignác Pilarš 2 hlasy a Josef Jiráško 1 hlas. Zvolen Josef Jiráško č. 57.

Dva radní zvoleni byli ze strany agrární a sice Ant. Čermák a Václav Haluš. Lidová (klerikální) strana zvolila za radního Ignáce Pilarše, č. 21.

Volby do národního shromáždění a do senátu.

Dne 18. dubna 1920 konaly se volby do národního shromáždění. Republikánská strana československého venkova (agráři) dostala 151 hlas, strana lidová (klerikální) 140 hlasů, soc. demokraci 71 hlas, nar. socialisté 50 hlasů, strana xivnostenská 13 hlasů, nar. demokraci 5 hlasů, pokrokoví socialisté (Modráčkovci) 4 hlasy, malorolníci-domkaři 4 hlasy, něm. soc. demokraci 2 hlasy.

Dne 25. dubna 1920 odbyvaly se volby do senátu a tu obdržela strana republikánská 151 hlas, lidová 132 hlasy, sociální demokraci 67 hlasů, národní socialisté 36 hlasů, xivnostenská strana 12 hlasů, nar. demokraci 3 hlasy a něm. soc. demokraci 1 hlas.

Život obyvatelstva první dobu po převratu.

V březnu r. 1919 měly být přihlášeny a sepsány všechny hotové peníze, které toho času někdo doma měl. Jen kotuny a menší drobné mince nemusely být přihlášovány. Polovina zabavených peněz byla později vrácena, druhá polovina byla zachována jako zástava na dávku z majetku, která později měla být vyměřena. Méně majetným občanům později i druhá polovina zabavených peněz vrácena byla, když o to žádali. Tež vklady u peněžních ústavů musily přihlášeny být k soupisu u berního úřadu v Nové Pace a zaplatiti se musil půlprocentní evidenci poplatek. Brzy po převratu vypsaná byla půjčka národní svobody. Lidé dost ochotně půjčovali a nevrpírali se, jako to činivali dříve za Rakouska. Větší rakouské bankovky byly okolkovány přičiněním tehdejšího ministra financí dra Aloise Rasína. Kolky falšovaly se někde a proto okolkované bankovky zvláště stokoruny bylo lze jen těžko vyměnit. I stokoruny z berního úřadu v Nové Pace těžko se rozměňovaly.

V srpnu 1919 sepisován byl od dvou úředníků z berního úřadu novopackého majetek veškerého obyvatelstva k vůli vyměření dávky z majetku a přírůstku majetku. V prvních třech letech bylo mezi lidmi dost peněz. Vkladů do peněžních ústavů bylo tolik,